

۲۰۱۹/۱۲/۱۹

دوکتور محمد اکبر یوسفی

اسپ را از دم قیضه کردن خطاست!

قریب یکسال است، که مذاکرات بین نمایندگان، "طالبان" و "ایالات متحده امریکا" جریان دارد. نویسنده معروف، آلمانی زبان قرن "نزده"، خانم "ماری فرای فراو ایبن - ایشنباخ"، می گوید که: «در طرح، استعداد، خودش را نشان می دهد، در تطبیق آن هنر». در بحران بیش از چهل سال اخیر، از ربع آخر سال ۲۰۰۱م وضعیت بغرنج و تا حدی جدید در افغانستان و ماحول آن بوجود آمد. با وقوع «حوادث ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱م»، در «نیویارک» و «واشنگتن» بازی بزرگ و بغرنج، از جانب «یگانه قدرت بزرگ» جهان در تحت شعار «جنگ علیه تروریسم و بخاطر آزادی با دوام»، از خاک افغانستان آغاز یافت. با وجود آنکه «قدرت بزرگ» به نسبت تجاوزی که علیه «حریم» آن صورت گرفته بود، با «شیوه عکس العمل» انتخاب شده آن، همه صاحب نظران «غربی» را با خود نداشته است، اما در قدم اول همبستگی متحدان نظامی «ناتو» و دیگر کشور های خارج از اتحادیه «ناتو» را با خود داشت.

درین اقدام که "تروریسم بین المللی" را هدف داشته است، "سقوط رژیم قسمی" طالبان، که اصلاً از آنها، از همان آغاز به قدرت آمدن آنان، احساس خطر نمی کرد، اما به نسبت اینکه "طالبان" به خواست آنها، مبنی بر "تسلیم دهی"، افراد و رهبران گروه هائی که در دست داشتن در حوادث متهم بوده اند، جواب مثبت نداده اند، "سقوط حاکمیت قسمی طالبان" (که هدف تسخیر تمام سرزمین را به پیش می برده اند)، به یک امر "ناگزیری" مبدل گردید.

حال، اینک در قریب ۱۸ سال سپری شده، شاهد همه انکشافات بوده ایم. حضور قوای ایالات متحده و «ناتو» را جانب "طالبان" و حامیان آنها، "اشغالگر" خوانده اند. از جانب آنها "طالبان سقوط" داده شد و "حاکمیت بدیل" طبق "بازی روز" مستقر گردید، که نمایندگی از قشر های وسیع جامعه نه، بلکه ترکیب آنها را در حاکمیت، همان چهار "گروه" دعوت شده در کنفرانس "بن" تشکیل داده است. اداره در دست "هنر پیشگان" انتخاب شده از جانب "خلیلزاد" قرار گرفت. دیری نگذشته بود که "طالبان" دوباره سر کشیدند. آنها مدعی گردیدند که علیه، «قوای اشغالگر» خارجی می جنگند و تا خروج کامل آنها، "سلاح" بر زمین نمی گذارند. دولت "تشکیل یافته" پس از عملیات ۷ اکتوبر ۲۰۰۱م و تشکیل اداره مؤقت به "ریاست حامد کرزی" و "هنر نمائی های" نماینده خاص "سازمان ملل متحد"، به نام "الاخضر براهیمی" و زعامت "ویسرای" رئیس جمهور "ایالات متحده امریکا"، "داکتر زلمی خلیلزاد"، پا به عرصه وجود گذاشته است. بناءً صرف نظر از گروه های متعدد مسلح (که برخی از مسئولین تا ۲۲ گروه نام می برند)، دولت پس از "کنفرانس بن" تا همین امروز فقط با حمایت "قوی خارجی" در همه ساحات، موجودیت آنرا، نشان داده می تواند.

در شرایط و احوالی که "هیأت خاص وزارت خارجه ایالات متحده" و "هیأت" نام نهاد "طالبان" به مذاکره پرداخته است، در حقیقت امر با رسیدن به مرحله "صلح" در افغانستان، هیچ امیدی را بدست نداده است. اما آنچه به سفر های متعدد "خلیلزاد" به "قطر"، "افغانستان" و "پاکستان" ارتباط می گیرد، دقیقاً روشن نیست که چه هدفی را تعقیب می کنند. درین سه طرف "عمده منازعه" بین "قوای اشغالگر" و "حاکمیت دولتی" تحت حمایت آنها، روابط "وسیع" وجود دارد. گاهی هم از طریق رسانه های خود ساخته آنها، حرف از "آتش بس" پیش از "آغاز مذاکرات" با دولت افغانستان، حرف زده می شود. در حالی که جانب "طالب" تا همین لحظه از "برسمیت شناختن" دولت فعلی، امتناع می ورزند، حال معلوم نیست که "هیأت امریکائی" درین وضعیت، با چه کلتور سیاسی، با "طالبان" و با چه کلتور سیاسی با "زعامت" در افغانستان، صحبت می کنند.

جای تعجب است، که حال وزیر خارجه امریکا، در صحبت های اخیر از آمادگی مذاکره به گروپ های وسیع سخن می زند. چرا در همان آغاز از چنان شیوه کار نگرفته اند. مسئله "آتش بس" و یا "تخفیف تشنج" دو حالت مختلف است. وقتی اگر به موضعگیری های سابق مقامات رهبری "واشنگتن" نظر اندازیم، که برای آنها، تأسیس "امارت اسلامی" قابل قبول بوده است و در شباهت با "عربستان سعودی" می توانسته اند، به ایجاد یک شرکت مشابه مشترک "انرژی" در "افغانستان" بین افغانستان و امریکا متوسل شوند، مگر حال بعضی از متحدان غربی آنها هم چنان از "حفظ دست آورد های" ۱۸ ساله نام می برند. کسانی هم از آن اهداف طالبان نگران اند، که "طالبان" هدف دوباره برقراری "امارت اسلامی" را در پیش دارد.

حال از تلاش های آنکشور، در مأموریت "خلیلزاد" در یک سال گذشته و اظهارات متضاد بعدی در مورد "خروج نیروها" از افغانستان، چنین شباهت دارد، که گویا یکطرف آنها، ممکن "رهبران خلیلزاد" در فکر آن بوده باشند که "اسپ را از دم قبضه کنند"، بدون شک که این امر، یعنی "اسپ را از دم قبضه کردن خطاست!".

پایان

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

اسپ را از دم قبضه کردن خطاست!

Yusufi_akbar_۶۴_asp_ra_az_dom_Kabza_kardan_khatast.pdf